

”Socialpolitiken alltmer fragmenterad”

Avståndet mellan teori och praktik inom det sociala arbetet synes var lika stort idag som på 1920-talet, Trots att vi egentligen har alla möjligheter att förena de två, skriver Anders Arnsvik, socionom och aktiv i CSA, Centralförbundet för socialt arbete.

Det som ytterst reglerar samhällets omsorger om de svaga grupperna i samhället är socialpolitiken. Som politikområde är det brett och handlar i stort om att ha en inkluderande ansats och värna om de svagare grupperna. Socialtjänstens Individ- och familjeomsorg är det yttersta skydds nätet, vars uppdrag bland annat är att stödja och skapa förutsättningar för människor att ta sig ur svåra livssituationer.

Dagens socialpolitik är ett resultat av tidigare generationers kamp för ett välfärdssamhälle som inkluderar i stället för att exkludera. Bland andra *Centralförbundet för socialt arbete*, CSA som i början av förra seklet kämpade för att få upp ”*den sociala frågan*” på dagordningen, bars fram av en vision om ett inkluderande och rättvist samhälle. Medlemmarna var djupt oroade över tillståndet i nationen Sverige. Deras samlade ansträngningar blev en framgångssaga. Idag tar vi välfärden för given. Sociala omsorger om det svagare grupperna är skattefinansierat och har utvecklats mot att bli ett politikerområde. Rikspolitiker omfamnar det stolta visionerna om ett inkluderande samhälle, men idag kan man starkt ifrågasätta om visionerna har något innehåll.

Den politik som förs, tycks i många avseenden ha fått motsatt effekt. Istället för breda lösningar, i vilka andra politikerområden bör involveras, och som ser hela människan, har verksamhetsområdet blivit alltmer specialiserat och fragmenterat.

En undran har inställt sig de senaste åren: Vilken betydelse har det att överhuvudtaget ifrågasätta den inriktning som det sociala verksamhetsområdet har idag? Den nuvarande inriktningen tycks vara väl cementerad. Inte minst är den i fas med det tidevarv vi befinner oss i, det vill säga evidensens, experternas, normeringens och teknifieringens tidsålder.

Att lyfta fram andra bilder och andra perspektiv tycks vara som att ropa för döva öron.

Här vill jag lyfta fram ett längre citat hämtat från en artikel (*Teori och praktik*) i tidningen *Studiekamraten* (nr.17) 1927. Artikelförfattaren heter **Ebba Pauli** och var engagerad i den sociala frågan i början av 1900-talet. Hon skapade även tillsammans med **Natanael Beskow** hemgården Birkagården.

... "Det är som vore det en underligt lång väg mellan teori och praktik. Vad kan man göra för att förkorta den? Vad kan man göra för att få se de vackra och ädla teorierna omsatta i levande livet? Först och främst måste vi nå fram till att ha icke bara teorier utan ideal. Så länge vi ha endast teorier, maximer, lärosatser vare sig från Marx eller andra duger det icke. De äro icke skapande utan snustorra pertifikat. Vi måste nå fram till något som vi kunna tro på som en livslag för det mänskliga livet möjlig att leva efter, ja nödvändig att leva efter, om livet ska bli vackert, harmoniskt och lyckligt för den enskilde och helheten. Begynna vi väl att rannsaka våra teorier från denna synpunkt och ställa de krav på dem, att de skola att leva efter och leda till harmoniska resultat, så kanske vi finna att vi få uppge en del av dessa våra teorier och söka fram till andra. Men vad gör det? Vi inbillade oss väl icke att vara färdiga? Huvudsaken är att vi till sist nå fram till förståelse av livets inre lagar, som kan få till följd, att vi arbeta i samklang med dem, icke i strid med dem. Först då kan vårt arbete bli i sanning uppbyggande, skapande.

Men närmast gäller det att ödmjukt och samvetsgrant om och om

igen fråga sig: Vad betyder detta mitt ideal, tillämpat på denna kanske obetydliga sak, som det här är fråga om? Vad betyder det för de beslut vi nu fatta? För de anordningar vi nu träffa? För vårt förhållande till de människor vi nu nödgas ta hand om.....

Citatet både belyser och sammanfattar tidlösheten i de frågor som det sociala arbetet brottas med. Avståndet mellan teori och praktik synes var lika stort på 1920-talet som det tycks vara idag. Trots att det idag finns ett begrepp vars syntes är att införliva teorier och tekniker i organisationer och det är implementering.

*Anders Arnsvik, socionom/master i socialt arbete,
frilansskribent*